

JOHAN BOJER:

IZSELJENCI

ROMAN

Pripovedala sta, da prihajata iz Illinoisa. Tam se je bila ustanovila neka norveška naselbina in lepo napredovala. Potem pa so se okrog in okrog naselili Poljaki, ki jih je podpirala katoliška cerkev. Tega sosedsstva Norvežani nekega dne niso mogli več trpeti. Šest farmarjev je zdaj tam zemljo prodalo in ta dva, ki sta prišla semkaj, sta bila poslana, da poiščeta nove zemlje. Ali bi ponoči lahko spala tukaj? Bosta spala na tleh. Per ju ne bo odgnal.

Ali medtem, ko sta prihodnje dopoldne še na ves glas smrčala, je Morten Kvidal imel s tovariši razgovor.

In nazadnje so sklenili, da bi bilo lepo in dobro, če bi dobili sa sosedo dostojne ljudi. Ampak preblizu ni bilo treba, da bi se naselili. Oni, ki so prvi prišli semkaj, so morali imeti prostora, da bi se razmahnili.

"Da, da pojdi tja in jima povej Morten," je rekel Ola Vatne.

In Morten je šel. Sicer pa se s tujcema ni bilo težko sporazumeti. Spremil ju je dober kos poti od naselbine in jima pomagal izbrati zemljo.

Največ skrbi mu je prizadevala zemlja, ki jo je bil zapustil Erik Foss. Bila je zdaj brez gospodarja, zakaj Erik je ni imel dovolj dolgo, da bi bila končnoveljavno prepisana nanj. Morten pa je to zemljo določil Kalovemu najstarejšemu sinu, ko bo dovolj star, da bo dobil pravico do zastojnskega deleža. Do tedaj pa naj bi jo obdeloval Kal, če ne pridejo zraven tujci in se ne vmešajo.

Nihče ni vedel, da je bil Kal navsezgodaj čisto na skrivaj v preri in napisal svoje ime na najbližji sekcijski znak proti zahodu. To sicer ni bilo dovoljeno, ampak naj le poskusi kdo priti in mu zemljo vzeti.

Ana je naslednje dni hodila okrog in spet pela, čeprav je opazila, da jo je Per gledal nekam nezaupno. Ampak res, eden od iskalcev zemlje je bil tako mlad.

Že se je bližal čas žetve ko je Karen Skaret neke nedelje zjutraj prebudil zvok kravjega zvonca v bližini. Pomela si je oči. Ali je sanjala? Tukaj nihče ni imel zvonca za krave. Ampak zvenelo je tako domače. Spominjalo jo je tako na stare čase v Skaretu.

Ko je prišla iz koč, je videla v solnčnem jutru celo čredo rdečih in belih krav, ki se je pasla na ravnini. Ali je bila kaka čarovnija? Ne, v ozadju je videla dim. Pa menda vendar niso bili Indijanci?

O ne! Čez dan so prišle ženske in moške in tudi otroci in so voščili dober dan, kakor kristjani. Bila je mala kolonija iz Illinoisa, ki je pripotovala semkaj.

Videti toliko novih obrazov, kakšno doživetje je bilo to za ženske, ki so leto in dan živele v kočah tukaj v samotni! Ali kako bo s pogoščenjem teh tujih ljudi? Tukaj ni bilo ničesar drugega kakor kaša in mleko. Kava, — da, morebiti ima Karen še nekaj zrn. Ali hočete popiti skodelico kave?

Ampak ne, tujci so sami napravili v svojem taborišču slavnostno pojedino. Zdaj morajo priti stari naseljenci k njim. Pripravljeni so skoraj kakor za svatbo. Celot učitelj Jo se je danes obril in zavezal okrog vratu volneno ruto. Elza gre zraven Ola, od solnca ožgana in z lahkimi koraki. Ana je kakor mlado dekle, kaj bo res spet videla toliko ljudi? V taborišču pa zagledajo vozove in konje z deskami. Ti tukaj hočejo bržkone kar od začetka pričeti na veliko in si takoj zgraditi lese-

ne hiše. "Odkod pa prav za prav ste?" je vprašal Kal. Ah, večidel so iz okolice Trondhjem.

Ampak tisti tam z redčo brado je Irec. Razume samo angleško. Najprej sta prišla na vrsto čokolada in kruh iz mesta, potem pečeno meso in požirek žganja. Zabavali so se dobro. Viprašanja so švigala sem in tja: kako je bilo tam, od koder so prišli, in spet vprašanja o življenju tukaj v preri. Ali je bila zima ostra? Otroci iz Skareta so dobili tovariše. Irec je imel blede rdečelaso hčerko, ki je razumela samo angleško, ampak otroci so se kljub temu lahko z njo igrali. Zdaj so kar zdrveli in skakali sem in tja na prostem.

Nato so taborišče razdrli in ljudje so odšli dalje proti severozahodu. Težki prerijski vozovi so se razšli na različne dele zemlje. In naslednje dni so se vile iz prerije proti nebu zastave dima. Če je bilo prav mirno vreme, je bilo slišati udarce kladiv.

Da, tako so prišli sosedje. Seveda je bila dobra letina. Če je pomislil Kal na njive, ki jih je imel v domovini, se mu niso zdele nič večje kakor pisemske znamke v primeri s temi ploskvami, ki jih je izoral lani in letos. Zdaj je valovilo vse kakor zlato morje. O ta obilica pšenice! In zraven tega je imel še delež Erika Fossa. Da le ne bi nihče prišel in mu ga vzel. Hudo bi ga zadelo. Združili so se in pomagali drug drugemu. Moške so hodili drug za drugim in vihteli kose. Žene in otroci so jim sledili sklonjeni, vezali snope in grabili travo v kopice.

Solnce je sijalo, nebo je bilo nenavadno sinje in veliko, za kupom snopov je ležal Elsin otrok in kričal. Ampak Elza se ni utegnila zmeniti zanj. Razoglava in vsa znojena je delala kakor drugi. Ali pa je videla Ola kdaj lep-

šega kakor zdaj, ko je vihtel koso, z odprte srajco na prsih? Zlati čop las jo je spominjal na krono. Ah, kakšen fant je bil. Nihče ni mislil na to, da bi šel pred večerom domov, živeti so imeli s seboj. Nekolikokrat na dan so sedli na kup žita, jedli mrzlo kašo in pili mleko. Nato so se naslonili na snope in za trenotek zatisnili oči, da bi se odpočili.

Ampak fantje so vendar fantje in mlade žene so vendar mlade, pa čeprav so še tako zelo poročene. Pripetilo se je, da je učitelj položil svojo glavo v naročje in Morten se je drznil objeti Elzo za trenotek okrog pasu. Zakonski možje so se smejali, Kal pa je rekel: Hej, zdaj pa le udarimo. Morali so spet vstati, delo je moralo biti izvršeno v enem zamahu. Najprej tukaj, potem pri sosedu. Pomislite vendar, če bi pričela padati toča. Treba je bilo vstati ob prvem dnevnem svitu in pozno iti spat.

In potem je potoval mlatilni stroj od sosedu do sosedu. To, to je bilo pšenice. Grmadila se je v kupe, bila je sam čisti živež in morala je ležati na prostem na solnca in dežju, dokler je ne bodo odpeljali v mesto. Najhuje je bilo pri Kalu. Imel jo je gotovo dvakrat toliko kakor drugi. Hodil je okrog nje in gledal od pšeničnih hribov k velikanskim kupom slame. Saj je bilo vse laž in izmišljotina, vendar bilo je njegovo. Nekega dne je bil njegov značaj postavljen na trdo preizkušnjo. Olu je poginil vol. Zdaj je imel samo še enega, Kal pa štiri. Bil je pravi vrag.

Kal je bil mislil ostati doma in orati z dvema voloma, fant Anders pa bi peljal z drugimi vred pšenico v mesto. Zdaj pa ti pride vmes ta smola! Kal si je pulil lase. Če je Ola prav poznal, nikakor ni bilo pričakovati, da bo prišel k njemu in ga prosil pomoči. Rajši bo vse vr-

gel v kot, fant je imel svojega glavo. Kal se je nekaj časa moral boriti sam s seboj, preden je rekel: "Je že tako, Anders, vzeti moraš Toma in ga peljati k njemu!" Vendar ta dan mu ni šla nobena stvar več prav od rok.

(Dalje prihodnjič)

ANGLEŠKO-SLOVENSKO BERILO

(DR. KERN)

je zopet v zalogi.

Po pošti stane \$3.25.

Dobite ga v
potniški pisarniAUGUST KOLLANDER
6411 St. Clair Ave.
Cleveland 3, Ohio
U. S. A.

BARAGOVA PRATIKA

ZA LETO 1954

ima pestro in zanimivo vsebino. Vsak jo bo vesel.

Naročite si jo dokler je v zalogi.

Stane \$1.25

s poštino,

kar je poslati v Money order, čeku ali gotovini na:

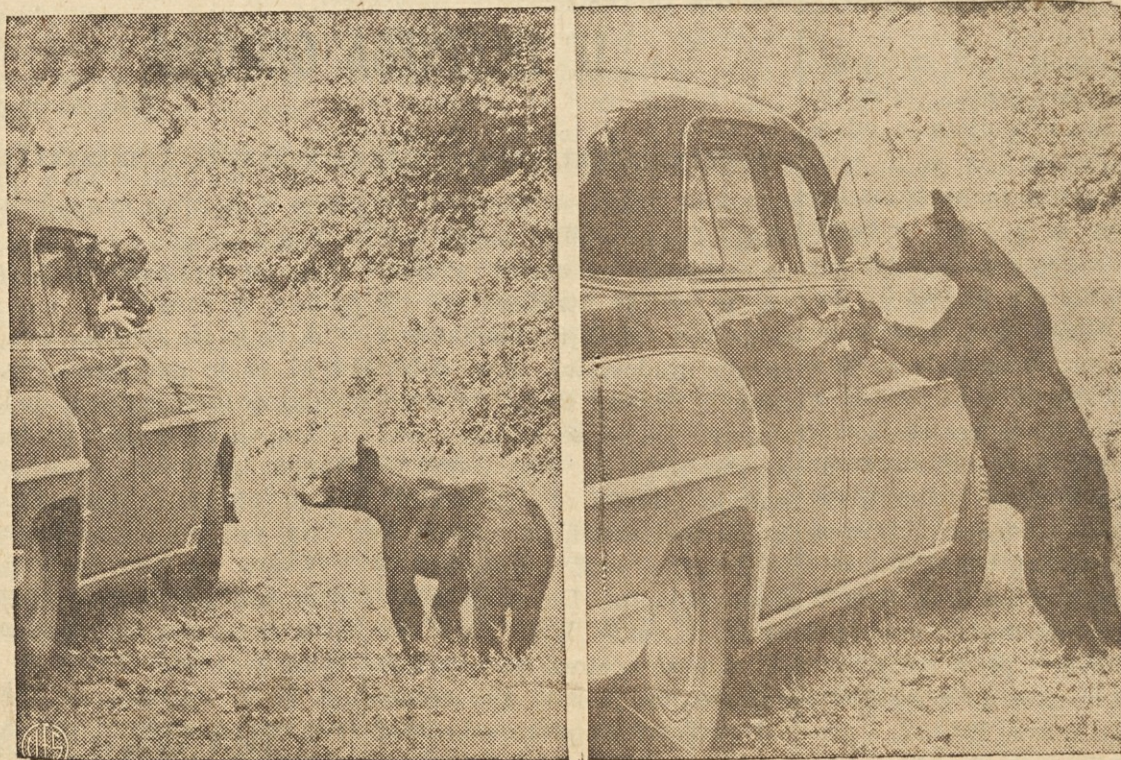
BARAGOVA PRATIKA

6519 W. 34th St.

Berwyn, Ill.

P. S.: Znamk, prosimo, ne pošiljajte

Naročite se na dnevnik "Ameriška Domovina"

KROTEK MEDVED — Neka navdušena prijateljica fotografiranja (na levi) fotografira črnega medveda v Great Smoky Mountains, N. C., ki se je približal njenemu voz. Ko se je lačni medved potrpel do avtomobilovega okna, se je navdušena fotografinja umaknila v ozadje. Letos srečujejo potniki v tem predelu večkrat medvede, ko stikajo za hrano, predno pojdejo spat svoje zimsko spanje.

SLAVNI AMERIŠKI ZDRAVNIK DR. KELLOG

je bil tako prepričan o zdravilnem učinku potilnih kopeli, da je sam prvi napravil omaro za tako kopel in jo razstavil v Philadelphiji.

Stotine družin, ki imajo mnogo bolj pripravnoro Černetovo zdravilno kopel, nam pišejo prav tako prepričevalno, kako jim kopel pomaga in jih obdrži pri dobrem zdravju. Njihova zahvalna pisma so vam v prepisu s točnimi naslovi na razpolago. Prepričajte se sami, če ste neumni Tomaž. Pomnite, sedaj je čas pripraviti se za mraz, okrepiti telo zoper prehlade, revmatizem, artritisa, slab krvni obtok, nečistost krvi, izpuščaje in mnogo drugih škodljivih vplivov. Po številnih izkustvih je nedvomno izpričano, da je samo močna toplota v naši zdravilni kopeli pravo sredstvo. To vam vsak zdravnik potrdi, vprašajte ga. Zdravje je samo eno, naša kopel ga vzdržuje. Bolezni skoraj minejo pri stalnem kopanju, če niso preveč zastarane v telesu, sicer jih kopel vsaj olajša. Še nekaj zelo važnega! Odvisno težo vam zmanjša! Starostno betežnost polagoma izpotite in gibčnost mlajših let se vam povrne s stalnim kopanjem.

Dasi so cene materialu in grelcu višje to leto, smo se potrudili, da najdemo pri izgotovitvi možnost, da skoro ostanemo pri starih cenah, ne da bi kakovost izdelka trpela. Fen grelec stane v trgovini nad 12 dol., zdravilna kopel s tem grelcem pa samo \$26.00. Pečk nimamo več, Amerikanci zahtevajo fen grelce, ker ti okrašajo kopel na samo 20 minut do popolnega izpotenja. Storitve za ljubo zdravje, kar vam je mogoče in dokler imate še čas.

Pri plačilu vnaprej odpremo zdravilno kopel v mestu Cleveland tako, da jo dobite že drugi dan, če ni pri pošti kakšnega zadržka. — Išemo zastopnike po celi Ameriki. Pišite nam po pojasnila in zahvalna pisma, da se prepričate, kako učinkuje zdravilna kopel.

IVO ČERNE, 1421 E. 53 St. — Cleveland 3, Ohio. — Tel. UT 1-9413

Naznanilo in Zahvala

Globoko potrti in z žalostjo v naših srcih naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem tužno vest, da je kruta smrt posegla s svojo koščeno roko v našo sredo ter nam nenadoma odvedla s seboj v večnost našega preljubljenega soproga, dragega očeta, starega očeta in brata

1884

Joseph Dolinar st.

1953

Blagopokojnik se je nenadoma zgrudil dne 18. septembra 1953 za det od srčne kapi, kateri je takoj podlegel. Pogreb se je vršil dne 21. septembra iz pogrebnega zavoda Frank Zakrajšek in Sinovi v cerkev sv. Vida, od tam pa po opravljeni sv. maši zadušnici in cerkvenih pogrebnih obredih, smo njegovo truplo izročili k večnemu počitku v naročje matere zemlje na pokopališču Calvary.

Pokojni je bil rojen v Ljubljani ter je bil star 69 let ob času smrti. V Ameriki se je nahajal 39 let in je bil član društva Carniola Tent št. 1288 TM. V naselbini je bil splošno poznan. Svoječasno je več let vodil delavnico za kleparska dela, zadnja leta pa gostilno.

V dolžnost si štejemo, da se tem potom iskreno zahvalimo vsem dragim sorodnikom in prijateljem, ki so krsto pokojnika ozaljšali z lepimi venci in cvetjem. Bilo nam je v dokaz, da ste pokojnika ljubili in spoštovali, in nam v veliko tolažbo v dneve naše žalosti.

Najlepša zahvala bodi izrečena vsem, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir in pokoj njegove duše.

Dalje hvala lepa vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu.

Hvala lepa vsem, ki ste prišli pokojnika pokropiti, ko je ležal na mrtvaškem odru, kakor tudi vsem, ki ste ga spremili na njegovi zadnji poti na pokopališče.

Ti pa, predragi soproga, oče, stari oče in brat, počivaj v miru v svobodni ameriški zemlji. Z hvaležnostjo se Te bomo spominjali do konca naših dni, saj si bil zvest življenjski drug, skrbni oče svojim otrokom ter iskren prijatelj vsem, ki so Te poznali. Nastala je vrzel v našem krogu, a usoda je tako odločila. Solznih oči se oziram za Teboj, a dragega soproga in očeta od nikoder ni. Smrt je kruta, neusmiljena; kar vzame, več nazaj ne da; a v naših srcih si ohranimo lep spomin na Te. — Počivaj v miru, snivaj sladko večni sen!

Žalujoči ostali:

ALBERTA, soproga
SLAVKO in JOSEPH, sinova
RUTH, hči
VNUKI in SNAHI

V stari domovini pa zapušča
brata FRANCETA in LOJZA, ter sestro MICI BRICELJ
in več sorodnikov

Cleveland, Ohio, dne 21. oktobra 1953.

Zahvalo izrekamo pogrebem, ki so nosili krsto, kakor tudi pogrebniemu zavodu Frank Zakrajšek in Sinovi za vzorno voden pogreb in najboljšo poslugo ter tolažbo v naših težkih dneh.

Iskrena hvala duhovščini pri fari sv. Vida za opravljene cerkvene pogrebne obrede.

Našo iskreno zahvalo izrekamo vsem sorodnikom in prijateljem, ki ste stali ob strani, nas tolažili in bili v pomoč na en ali drugi način, ko je kruta smrt izrgala iz naše srede dragega pokojnika. Bodi vsem, ki ste izrazili svoje sočutje osebno ali pismeno, izrečena naša hvala.

Enako se želimo posebej zahvaliti tudi našim sosedom za prvo pomoč in tolažbo ob nenadni izgubi soproga in očeta. Najlepša hvala tudi Mr. John Tavčarju, tajniku društva Carniola Tent za lep nagrobni govor pokojniku v zadnje slovo.

Sprejmite vsi našo najlepšo zahvalo za vse, kar ste do brega storili za nas v tem času.

Oklo nam Tvoje več ne sije,
srce ljubeče več ne bije,
za Te se gorka solza lije—
a zaman . . .
Tebe krije grob hladan.

A. GRDINA & SONS

POGREBNI ZAVOD in TRGOVINA S POHIŠTVOM

1053 EAST 62nd ST.

HEnderson 1-2088

URADI V COLLINWOODU:

17002-10 LAKE SHORE BLVD.

KEnmore 1-5890

15301 WATERLOO ROAD

KEnmore 1-1235

PERUTNINA

17330 BROADWAY, MAPLE HEIGHTS

V zalogi imamo vedno očističene piščance in na kose zrezane ter vseh vrst perutnine. Se priporočamo za svatbe, bankete in razne druge prilike. Pridite in si izberite.

ANDY HOČEVAR in SINOVI

Tel. v trgovini MO 2-2330 — na domu MO 2-2912